

**UCHWAŁA NR XXIV/162/2026
RADY MIEJSKIEJ W ROZPRZY**

z dnia 30 stycznia 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153, 1436) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) uchwala się, co następuje:

§ 1. Rada Miejska w Rozprzy uznaje skargę z dnia 18 grudnia 2025 r. na działalność Ośrodka Pomocy Społecznej w Rozprzy, przekazaną według właściwości przez Burmistrza Rozprzy, za bezzasadną, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Rozprzy do poinformowania Skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Przewodniczący Rady Miejskiej
w Rozprzy**

Robert Kabziński

Uzasadnienie

W dniu 18.12.2025 r. wpłynęła skarga na Ośrodek Pomocy Społecznej w Rozprzy, Zespół Interdyscyplinarny i grupę diagnostyczno-pomocową. Następnie skarga w zakresie dotyczącym działalności Ośrodka Pomocy Społecznej w Rozprzy zgodnie z art. 231 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), w związku z art. 18b § 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153, 1436) została przekazana do rozpoznania zgodnie z właściwością Radzie Miejskiej w Rozprzy.

Skarga ta została przekazana do Komisji Rady Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Rozprzy w zakresie sformułowanych w tej skardze zarzutów dotyczących działalności Ośrodka Pomocy Społecznej w Rozprzy.

Z treści skargi wynika, iż Skarżący zarzuca, że m.in. Ośrodek Pomocy Społecznej w Rozprzy naruszył wobec jego osoby, w związku z procedurą „Niebieskie Karty” (dalej: „NK”) obowiązujące przepisy oraz prawa obywatelskie wynikające z Konstytucji RP oraz Europejskiej Konwencji Praw Człowieka.

Skarżący w szczególności zarzucił, że Ośrodek Pomocy Społecznej odmówił mu udzielenia informacji o szczegółach związanych z prowadzoną procedurą NK poprzez wskazanie osób uczestniczących w posiedzeniu grupy diagnostyczno-pomocowej w dniu 14 sierpnia 2024 r.; podstawy prawnej przetwarzania danych osobowych Skarżącego; o ewentualnych osobach nieuprawnionych, które miały dostęp do danych Skarżącego oraz dokumentów potwierdzających skład grupy. Ponadto, Skarżący zarzucił brak wydania przez OPS decyzji administracyjnej o odmowie udostępniania informacji publicznej w żądanym przez Skarżącego zakresie.

W związku ze skargą, zażądano wyjaśnień od Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Rozprzy.

W piśmie z dnia 12 stycznia 2026 r. Kierownik wskazała, że brak możliwości udostępnienia danych był szczegółowo przedstawiony Skarżącemu w pismach z kwietnia, maja czerwca oraz grudnia 2025 r.

W kwestii wydania przez OPS decyzji o odmowie udostępnienia informacji publicznej w związku z procedurą „NK” należy wskazać, że mimo, iż w Konstytucji RP oraz w cytowanej ustawie o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902), dalej ustawie o d.i.p., brak jasnej legalnej definicji informacji publicznej to nie znaczy, iż jej istotnych cech nie da się wyróżnić. Ustawa ta definiuje informację publiczną w art. 1 ust. 1 stanowiąc, że każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy i podlega udostępnieniu i ponownemu wykorzystaniu na zasadach i w trybie określonych w tej ustawie

W piśmiennictwie za „sprawę publiczną” uznaje się okoliczności stanowiące wyodrębniony przedmiot zainteresowania określonego podmiotu lub choćby hipotetycznej grupy osób dotyczący funkcjonowania władzy publicznej, w tym wykonywania zadań publicznych lub zarządzania majątkiem publicznym zaś za informację publiczną każdą informację dotyczącą takich właśnie okoliczności (A. Piskorz- Ryń: Dostęp do informacji publicznej... "Kwartalnik Prawa publicznego" 2002, nr 4).

Naczelny Sąd Administracyjny zdefiniował zaś "sprawę publiczną" od strony negatywnej przyjmując, że nie są nią konkretne indywidualne sprawy danej osoby lub podmiotu niebędącego władzą publiczną lub innym podmiotem wykonującym zadania publiczne (wyrok z dnia 7 sierpnia 2002 r., sygn. akt II SA/Ka 655/02).

W art. 6 ust. 1 ustawodawca postanowił, iż udostępnieniu podlega informacja publiczna, w szczególności o polityce wewnętrznej i zagranicznej (pkt 1), podmiotach, o których mowa w art. 4 ust. 1 (pkt 2), zasadach funkcjonowania podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 (pkt 3), danych publicznych (pkt 4), majątku publicznym (pkt 5).

To pozwala przyjąć, że tego rodzaju informacja, jaką obejmuje procedura „Niebieskie Karty” nie należy do rzędu informacji publicznej, chociaż z przepisu art. 6 ust. 1 wynika, że katalog tych informacji nie został przez ustawodawcę zamknięty.

Trudno bowiem byłoby uznać, że sprawy, o jakich traktuje ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. 2024 r. poz. 1673) to sprawy publiczne, o których to informacje podlegałyby udostępnieniu.

Należy w tym miejscu dodać, że obsługę organizacyjno - techniczną Zespołu Interdyscyplinarnego zapewnia Ośrodek Pomocy Społecznej (art. 3a ust. 9). Ośrodek jednakże jest tylko dysponentem tego, co zostało udokumentowane w toku prac Zespołu Interdyscyplinarnego, czy grupy roboczej; udokumentowane działania (§ 10 rozporządzenia) nie stanowią jednakże informacji publicznej. Wytworzone bowiem dokumenty nie są dokumentami urzędowymi, zdefiniowanymi w art. 6 ust. 2 ustawy o d.i.p., jako "dane publiczne" (art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o d.i.p.).

Nie ma tu sprawy w znaczeniu takim jakie nadaje się sprawie karnej, czy administracyjnej, w których zapadają określone rozstrzygnięcia kończące postępowanie (karne, administracyjne). Przeciwdziałanie przemocy w rodzinie nie odbywa się w "postępowaniu"; ustawodawca nieprzypadkowo użył sformułowania "procedura", a wszczęcie tej procedury nie następuje poprzez wydanie stosownego postanowienia, a poprzez wypełnienie formularza "Niebieska Karta - A". Wreszcie nakaz zagwarantowania rodzinie bezpieczeństwa (podjęcie stosownych działań interwencyjnych) separowanie osób w czasie procedury (art. 17 ust. 2, zakaz przekazywania formularza "Niebieska Karta - B" osobie, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie, w końcu obowiązek zachowania poufności informacji i danych uzyskanych w czasie procedury, nałożony przez ustawodawcę na członków Zespołu Interdyscyplinarnego, świadczą o niepublicznym charakterze tego, co zostało udokumentowane przez zespół. To kwestie ściśle osobiste danej rodziny, do których nie sposób odnosić reżimu ustawy o d.i.p., w szczególności dopatrywać się w dokumentach wytworzonych przez Zespół cech informacji publicznej.

Co do braku ujawniania danych osób wchodzących w skład grupy diagnostycznej to wskazać należy, że wedle zaś art. 5 ust. 2 ustawy o d.i.p. prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy. Ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz przypadku, gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnują z przysługującego im prawa.

Wedle art. 9a ust. 10 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1673), dalej u.p.p.d., grupę diagnostyczno - pomocową, powołuje się w celu dokonania diagnozy i oceny sytuacji w związku ze zgłoszonym podejrzeniem wystąpienia przemocy domowej, a także realizacji zadań, o których mowa w art. 9b ust. 8 u.p.p.d.

Należy zaznaczyć, że przepisy nie rozstrzygają wprost, czy dane osobowe członków grupy diagnostyczno – pomocowej, stanowią informację publiczną. W ocenie opiniującego, biorąc pod uwagę zakres zadań członków grupy diagnostyczno - pomocowych, należy stwierdzić, że nie realizują oni zadań publicznych i w konsekwencji nie pełnią oni też funkcji publicznych. Tym samym, ich dane podlegają ochronie na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy o d.i.p., gdyż należy ich traktować jako osoby fizyczne. W konsekwencji nie ma podstaw do udostępnienia danych osobowych członków grup diagnostyczno-pomocowych.

Ponadto, Komisja Skarg Wniosków i Petycji analizowała już naruszenia wskazane przez Skarżącego bowiem skarga z 18.12.2025 r. zawiera podobne zarzuty do tych sformułowanych w skardze „na decyzję o uznaniu bezzasadności skargi” przekazaną przez Wojewodę Łódzkiego Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Rozpry w dniu 21 lipca 2025r.

Wskazać należy, że dalej zasadne są ustalenia i wnioski opinii sporządzonej na potrzeby skargi rozpoznawanej 25.09.2025 r. przez Radę Miejską w Rozpry oraz argumentacja wyrażana w uzasadnieniu uchwały nr XVIII/127/2025 Rady Miejskiej w Rozpry. Poniżej niektóre fragmenty:

„W kwestii dostępu do danych zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/679 z 27.04.2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.Urz. UE L 119, s. 1 ze zm.), dalej RODO, osoba, której dane dotyczą jest uprawniona do uzyskania dostępu do danych jej dotyczących (i tylko jej dotyczących). W ust. 3 przywołanego artykułu zapisano również możliwość otrzymania od administratora kopii takich danych. Należy jednak zwrócić uwagę na ograniczenie zawarte w ust. 4 cytowanego artykułu mówiące, że prawo do uzyskania kopii nie może niekorzystnie wpływać na prawa i wolności innych osób. Wyjaśnienia dotyczące tego ograniczenia znajdują się w motywie 63 zdania piąte i szóste. Prawo to nie powinno negatywnie wpływać na prawa i wolności innych.

W zamkniętej już procedurze „Niebieskie Karty” Skarżący został wskazany jako osoba stosująca przemoc domową. Zgodnie z wykładnią ustawową, osoby stosujące przemoc domową, o których mowa w art. 9c ust. 1 pkt 3 ustawy mają dostęp do dokumentacji. Jednak w odniesieniu do tych osób ustawodawca w art. 9c ust. 5 ustawy zastrzegł, że osoby o których mowa w ust. 1 pkt 3, mają dostęp do dokumentacji, z wyłączeniem dostępu do dokumentacji zawierającej dane osób doznających przemocy domowej, których udostępnienie mogłoby spowodować zagrożenie życia, zdrowia bezpieczeństwa osób doznających przemocy domowej lub zgłaszających podejrzenie stosowania przemocy domowej, w szczególności z wyłączeniem dostępu do:

- 1) formularzy „Niebieska Karta” zawierających dane osób doznających przemocy domowej;

2) protokołów z posiedzeń ZI oraz grup roboczych, chyba że dotyczą wyłącznie działań podejmowanych wobec osób, co do których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc domową, oraz osób stosujących przemoc domową;

3) notatek i dokumentów wytworzonych przy realizacji zadań, o których mowa w art. 9b ww. ustawy, chyba że dokumenty te dotyczą wyłącznie działań podejmowanych wobec osób, co do których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc domową oraz osób stosujących przemoc domową;

4) innych dokumentów zgromadzonych przy realizacji zadań, o których mowa w art. 9b, których udostępnienie mogłoby spowodować zagrożenie życia, zdrowia lub bezpieczeństwa osób doznających przemocy domowej lub osób zgłaszających stosowanie przemocy domowej. Przywołany katalog włączeń jest katalogiem otwartym, zatem ZI indywidualnie w każdym przypadku analizuje, jaki dokument może zostać udostępniony.

Postawiony przez ustawodawcę warunek: „których udostępnienie mogłoby spowodować zagrożenie życia lub bezpieczeństwa osób doznających przemocy domowej lub zgłaszających podejrzenie stosowania przemocy domowej” powoduje konieczność każdorazowego omówienia udostępnienia poszczególnych dokumentów dot. sprawcy przemocy, wskazując na dobro pozostałych osób i wyłączenia z mocy ustawy. Ustawodawca, podczas udostępniania dokumentacji, szczególny nacisk nakłada na ochronę życia, zdrowia oraz bezpieczeństwa osób zgłaszających lub doznających przemocy zabezpieczając w ten sposób pozyskane często wrażliwe informacje, które mogłyby pogorszyć sytuację osób doznających przemocy.

Zwrot „w zakresie ich dotyczącym” w kontekście procedury „Niebieskie Karty” oznacza każdy dokument, w którym została wskazana ta osoba. Niemniej jednak w przypadku dokumentacji mieszanej — czyli takiej, w której występuje więcej niż jeden podmiot — w tych przypadkach ustawodawca przewidział wyłączenia z dostępem do poszczególnych dokumentów. Zespół w takich przypadkach w pierwszej kolejności zawsze powinien kierować się dobrem osób doznających przemocy.

Wobec powyższego osobie stosującej przemoc domową nie można udostępnić formularzy zawierających dane osób doznających przemocy domowej oraz protokołów z posiedzeń ZI oraz grup roboczych, notatek. Wyłączenie z dostępu do dokumentów, w tym ich kopiowania nie dotyczy tylko tych dokumentów, które zawierają jedynie dane tej osoby jako stosującej przemoc. Ponadto, tej osobie nie można udostępnić innych dokumentów, których udostępnienie mogłoby spowodować zagrożenie życia, zdrowia lub bezpieczeństwa osób doznających przemocy domowej lub zgłaszających podejrzenie stosowania przemocy.

Art. 5 RODO szczegółowo opisuje zasady dotyczące przetwarzania danych osobowych:

1. Dane osobowe muszą być:

a) przetwarzane zgodnie z prawem, rzetelnie i w sposób przejrzysty dla osoby, której dane dotyczą („zgodność z prawem, rzetelność i przejrzystość”),

b) zbierane w konkretnych, wyraźnych i prawnie uzasadnionych celach i nieprzetwarzane dalej w sposób niezgodny z tymi celami; dalsze przetwarzanie do celów archiwalnych w interesie

publicznym, do celów badań naukowych lub historycznych lub do celów statystycznych nie jest uznawane w myśl art. 89 ust. 1 za niezgodne z pierwotnymi celami („ograniczenie celu”),

c) adekwatne, stosowne oraz ograniczone do tego, co niezbędne do celów, w których są przetwarzane („minimalizacja danych”),

d) prawidłowe i w razie potrzeby uaktualniane; należy podjąć wszelkie rozsądne działania, aby dane osobowe, które są nieprawidłowe w świetle celów ich przetwarzania, zostały niezwłocznie usunięte lub sprostowane („prawidłowość”),

e) przechowywane w formie umożliwiającej identyfikację osoby, której dane dotyczą, przez okres nie dłuższy, niż jest to niezbędne do celów, w których dane te są przetwarzane; dane osobowe można przechowywać przez okres dłuższy, o ile będą one przetwarzane wyłącznie do celów archiwalnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych lub historycznych lub do celów statystycznych na mocy art. 89 ust. 1, z zastrzeżeniem, że wdrożone zostaną odpowiednie środki techniczne i organizacyjne wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia w celu ochrony praw i wolności osób, których dane dotyczą („ograniczenie przechowywania”); f) przetwarzane w sposób zapewniający odpowiednie bezpieczeństwo danych osobowych, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych („integralność i poufność”).

Ust. 2 przywołanego artykułu wskazuje: Administrator jest odpowiedzialny za przestrzeganie przepisów ust. 1 i musi być w stanie wykazać ich przestrzeganie („rozliczalność”).

Wszelkie przetwarzanie danych osobowych powinno być zgodne z prawem i rzetelne. Dla osób fizycznych powinno być przejrzyste, że dotyczące ich dane osobowe są zbierane, wykorzystywane, przeglądane lub w inny sposób przetwarzane oraz w jakim stopniu te dane osobowe są lub będą przetwarzane. Zasada przejrzystości wymaga, by wszelkie informacje i wszelkie komunikaty związane z przetwarzaniem tych danych osobowych były łatwo dostępne i zrozumiałe oraz sformułowane jasnym i prostym językiem. Zasada ta dotyczy w szczególności informowania osób, których dane dotyczą, o tożsamości administratora i celach przetwarzania oraz innych informacji mających zapewnić rzetelność i przejrzystość przetwarzania w stosunku do osób, których sprawa dotyczy, a także prawa takich osób do uzyskania potwierdzenia informacji o przetwarzanych danych osobowych ich dotyczących. Osobom fizycznym należy uświadomić ryzyka, zasady, zabezpieczenia i prawa związane z przetwarzaniem danych osobowych oraz sposoby wykonywania praw przysługujących im w związku z takim przetwarzaniem. W szczególności konkretne cele przetwarzania danych osobowych powinny być wyraźne, uzasadnione i określone w momencie ich zbierania. Dane osobowe powinny być adekwatne, stosowne i ograniczone do tego, co niezbędne do celów, dla których są one przetwarzane. Dane osobowe powinny być przetwarzane w sposób zapewniający im odpowiednie bezpieczeństwo i odpowiednią poufność, w tym ochronę przed nieuprawnionym dostępem do nich i do sprzętu służącego ich przetwarzaniu oraz przed nieuprawnionym korzystaniem z tych danych i z tego sprzętu.

Zasada rozliczalności określona w art. 5 ust. 2 RODO została uszczegółowiona w art. 24 RODO, który nakłada na administratora obowiązek wdrożenia odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych, aby przetwarzanie odbywało się zgodnie z rozporządzeniem. Przywołanie przez Skarżącego art. 5 ust. 2 RODO nie daje mu legitymacji do dostępu do danych osobowych. Cytowany przepis jasno określa zasady jakimi administrator musi kierować się przy przetwarzaniu danych.”

Reasumując, z zestawienia zarzutów Skarżącego, z wyjaśnieniami Kierownika OPS w Rozprzry oraz opiniami adwokata i Komisji Skarg Wniosków i Petycji – Rada Miejska w Rozprzry uznała, że Ośrodek Pomocy Społecznej, w tym Kierownik OPS postąpił zgodnie z obowiązującymi przepisami, dlatego skargę uznała za bezzasadną.

Pouczenie: O treści uchwały i jej uzasadnienia należy poinformować skarżącą z pouczeniem, iż zgodnie z art. 239 paragraf 1 k.p.a.: „W przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego”.